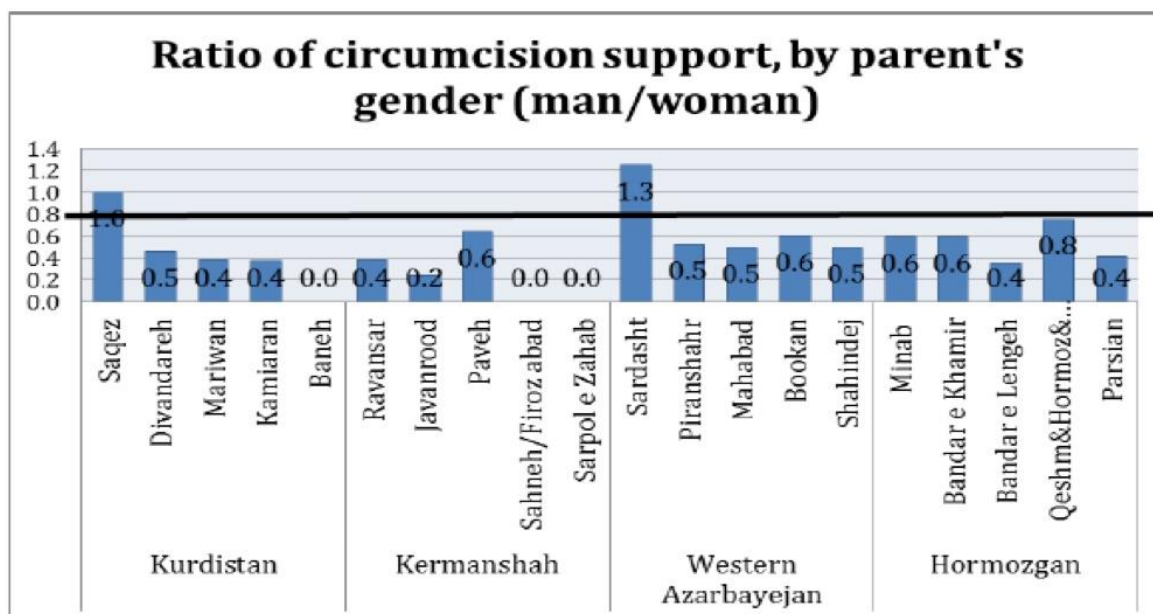

مهاجرت و جنسیت در دگرباشان (LGBT) ایران

فهرست محتوا

- [چکیده مهاجرت و جنسیت در دگرباشان](#)
- [مقدمه مهاجرت و جنسیت در دگرباشان](#)
 - [تراجنسیتی](#)
- [قوانین ایران ، مهاجرت و جنسیت در دگرباشان](#)
- [در ایران LGBT مهاجرت و جنسیت در دگرباشان ، وجود](#)
 - [نقض حقوق بشر در ایران](#)
 - [مهاجرت و جنسیت در دگرباشان](#)
 - [ترکیه](#)
 - [کانادا](#)
 - [ایالات متحده](#)
 - [نمایان بودن](#)
- [گری مهاجرت و جنسیت در دگرباشان نتیجه](#)
- [منابع مهاجرت و جنسیت در دگرباشان](#)

کامیل احمدی

در ۲۰۱۸ منتشر گردیده است [arcadia](#) است که توسط جورنال دانشگاه [Migration and Gender for Iranian LGBT](#) این مقاله برگردانی از مقاله

مهاجرت و جنسیت در دگرباشان چکیده

در ایران و روند مهاجرت آنها پرداخته است. افراد [دگرباش](#) LGBT این مقاله به طور خاص به کشور جمهوری اسلامی ایران و مسائل مهم مربوط به افراد از نقض حقوق بشر رنج می‌برند و به دلیل گرایش جنسی یا هویت جنسیتی خود از داشتن آزادی اساسی در زندگی محروم هستند [جنسی](#).

بسیاری از دگرباش‌ها، بعد از مواجهه با سخت‌گیری‌های سیاستی رسمی، مجبور می‌شوند برای در امان ماندن از آزار کشور خود فرار کنند و به کشورهای پناه می‌برند که از آنها حمایت بیشتری می‌کنند. در هنگام درخواست پناهندگی، گرایش جنسی مشکلاتی را برای آنها ایجاد می‌کند

در مراحل چرخه جابجائی و مواجهه آنان با LGBT این مقاله به بررسی رابطه بین جنسیت و روند مهاجرت می‌پردازد. این مقاله گزارشی از مشکلات پناهجویان تهدید، خطر و آسیب پذیری را ارائه می‌دهد

مقدمه مهاجرت و جنسیت در دگرباشان

جهان و داخل کشور اشاره دارد که اغلب با (LGBTQ+) مهاجرت دگرباشان به تغییر مکان لژین‌ها/ مردان و زنان همجنسگرا، دوجنسگرایان، تراجنسیتی‌ها هدف فرار از تبعیض یا بدرفتاری جنسیتی و گرایش جنسی آنها انجام می‌شود. در واقع، مسیر مهاجرت و پناهندگی آنها نمونه‌ای از یک تجربه دراماتیک و اغلب سخت است.

بشر ناشی از ترس/*از همجنس‌گرایان* فراهم می‌کند. در واقع، در اغلب اوقات تجربه روند مهاجرت خود فرصت‌هایی را برای انواع تبعیض و نقض حقوق مهاجرت خود تکرار همان عواملی است که در وهله اول دگرباشان را مجبور به مهاجرت کرده است

برخورد گاه بی‌رحمانه، اهانت آشکار به موجودیت صرف آنها، تجاوزات جنسی و وجود اضطراب و ترس مزمن. رابطه بین جنسیت و گرایش جنسی یکی از جنبه های مهاجرت است که مطالعه و بررسی اندکی پیرامون آن صورت گرفته است؛ این نوع از مهاجرت منحصرنا ناشی از شکاف درآمدی بین کشورهای مبدأ و مقصد می‌باشد که منجر به آسیب پذیری شدید و بروز چالش‌های خاص برای مهاجران دگرباش جنسی می‌شود، چالش‌هایی که عمدتاً باعث عدم مقبولیت آنها می‌شود

در این مقاله از یافته‌های میدانی و راهکارهای به دست آمده از پژوهشی که به تازگی از نویسنده این مقاله منتشر شده است (داستان شهر ممنوعه) نیز بهره گرفته شده است

تراجنسیتی

اثبات مواجهه با انواع آزار و شکنجه‌ها برای همه پناهجویان دشوار و چالش برانگیز است، اما این چالش‌ها حتی برای افرادی که خود را به عنوان داوطلبان تراجنسیتی معرفی کرده‌اند دلپره‌آورتر است. تراجنسیتی‌ها در دو دسته اصلی هویت جنسیتی قرار می‌گیرند

هنجاری»، جایی که جنسیت بیولوژیکی و احساس جنسیتی فرد با یکدیگر مطابقت دارند و «تراجنسیتی» که در آن جنسیت احساس شده فرد از جنس « بیولوژیکی فرد متفاوت است. در هویت تراجنسیتی مفهوم باینری جنسیت به چالش کشیده می‌شود

و. تراجنسیتی‌ها وجود دارد در فرهنگ همجنس بازهراسی، نوعی ترس غیر منطقی از همجنسگرایان ، لژبین، دوجنسگرایان

ترانس هراسی مانند همجنسگرا هراسی، در بسیاری از نقاط جهان رایج و متداول است، حتی در کشورهایی که تراجنسیتی بودن قانونی محسوب می‌شود

هویت تراجنسیتی اغلب افراد را از حمایتی‌های تابعیتی یا شهروندی کشور مبدأ محروم می‌کند و آنها را در معرض خطر عقیم‌سازی اجباری، اختگی، تجاوز اصلاحی، خشونت خانگی، کار جنسی اجباری، خشونت نهادی و حتی اعدام قرار می‌دهد. در بسیاری از کشورهای اروپائی، افراد قبل از تغییر قانونی جنسیت خود عقیم اجباری می‌شوند

یکی از بزرگ‌ترین چالش‌ها در این امر عدم آگاهی مردم و دولتمردان از تفاوت جنسیت با جنس بیولوژیکی است. «مرحله تغییر» فرایند بیرونی از فرضیه عمومی احساس جنسیت در فرد از طریق لباس، رفتار، استفاده از هورمون یا جراحی است. در کشور اندونزی، دولت ملی هویت یک فرد تراجنسیتی را بعد از انجام جراحی تقارن جنسیتی به رسمیت می‌شناسد؛ اما از افرادی که در مراحل اولیه تغییر هستند، یا افرادی که تمایلی به عمل جراحی ندارند حمایتی نمی‌کند. بسیاری از تراجنسیتی‌ها با ترس مزمن کشف هویتی زندگی می‌کنند

پناهجویان تراجنسیتی حتی پس از رسیدن به یک کشور میزبان همچنان در معرض خطر قرار دارند. در تحقیقات، افراد تراجنسیتی افرادی معرفی شده‌اند که “ به طور خاص نسبت به سوء استفاده جسمی، جنسی و عاطفی در مراکز نگهداری پناهندگی و مکان‌های اقامتی مشترک تک جنسی جامعه آسیب‌پذیر هستند” و. بنابراین در طی فرایند پناهندگی “در معرض خطر بالای خودآزاری یا خودکشی” قرار دارند

اگرچه جامعه بین المللی دگرباشان جنسی بتدریج از لحاظ حقوقی و اجتماعی در سطح جهانی به رسمیت شناخته می‌شود، اما وضعیت جامعه دگرباشان در خاورمیانه همچنان نابسامان است و کمتر نشانه‌ای از بهبود در این زمینه دیده می‌شود

به دلیل قوانینی که صریحاً علیه آنها وضع شده و انگ اجتماعی همراه با انزجار، حقارت و نفرت، با درجات مختلفی از سرکوب در LGBT جامعه مواجهه هستند بیشترخاورمیانه

افتخار و ساحل همجنسگرایان با این حال، از تل آویو به عنوان یکی از شهرهای دوستدار همجنسگرایان در جهان یاد می‌شود که به خاطر برگزاری *رژه سالانه* معروف است.

را محکوم می‌کنند. در نتیجه، جامعه دگرباشان جنسی به طور مخفیانه LGBT با این وجود، به جز کشور اسرائیل، اغلب کشورهای خاورمیانه صریحاً جامعه در خاورمیانه فعالیت می‌کند و بسیاری از اعضای جامعه آن با ترسی همیشگی و دانی از کشف هویت خود زندگی می‌کنند

در خاورمیانه زیاد روشن و امیدوارکننده نیست و حتی خطرناک است. افراد دگرباش جنسی معمولاً با چالش‌ها و LGBT به جز چند مورد، آینده افراد مشکلات اساسی و متعددی در زندگی روزمره خود روبرو هستند و منشأ بسیاری از مشکلات آنها اجتماعی است، از جمله اذیت و آزار در مدرسه، طرد شدن، تجاوز، ضرب و شتم توسط اعضای خانواده یا احساس اجبار برای فرار از خانه، پدیده‌ای که در اکثر مناطق جهان، از جمله ایالات متحده مشاهده می‌شود. این سوء استفاده‌ها اغلب به دلیل تهدید به اعمال خشونت بیشتر از سوی خود مقامات به دولتمردان گزارش نمی‌شود

شده است. جرائم ناشی از تنفر و عداوت نسبت به جوامع همجنس نشان دهنده LGBT خود ابزاری برای ظلم و شتم نسبت به “LGBT عبارت “حقوق که نماینده جنسیت‌های لژیبن، همجنسگرایان مرد، دوجنسی‌ها و “LGBT‘ موجودیت آشکار آنان در جامعه است. حتی اصطلاح بظاهر فراگیر و جامع تر:جنسیتی است، اصطلاحی است که به صورت محدود مورد استفاده قرار می‌گیرد

به این اصطلاح در خاورمیانه از یک منظر ایدئولوژی غربی نگریسته می‌شود، که بازتاب تاریخی است که در غرب ساخته شده است، و مملو از مبارزات، دستاوردها، تجربیات و هویت‌های منحصر به جوامع غربی است و لزوماً در جامعه ایران کاربردی نیست. به همین دلایل، حتی این اصطلاحات “مترقی گرایانه” می‌تواند بیگانه باشد، زیرا قادر نیستند مبارزات گرایش جنسی و هویت جنسیتی در ایران را به صورت کامل توصیف کنند

در برخی مناطق جنوبی)، سودان، امارات متحده عربی و ایران) در کشورهای یمن، موریتانی، نیجریه، قطر، عربستان سعودی، افغانستان، سومالی، همجنسگرایی ممکن است با مجازات اعدام همراه باشد

همجنس‌گرایی در کشورهای الجزایر، بنگلادش، چاد، مالزی، مالدیو، پاکستان، قطر، سومالی و سوریه، غیرقانونی است

بسیاری از جوامع اسلامی همجنسگرایی را منع و مجازات آن در بسیاری از این کشورها مرگ است. در جوامع اسلامی، اقدامات قضایی و فراقضایی علیه همجنسگرایی پیام واضحی را بیان می‌کنند مبنی بر اینکه همجنسگرایی اشتباه، غیراخلاقی، غیرقانونی و در نتیجه قابل مجازات است

در کشورهای اسلامی، افراد دگرباش جنسی فاقد حمایت قانونی هستند و در کشورهای به شدت متأثر از ارزشهای محافظه کارانه و مذهبی، با انگ اجتماعی در خود قانون نفی شده است LGBT گسترده روبرو هستند. هویت

بعنوان مثال، چند مورد موثق و معتبر درباره آزار و شکنجه قضایی، تعرض و قتل مردان همجنسگرا در عراق گزارش شده است

قانون مجازات ایران، که بر اساس قوانین سختگیرانه شریعت تنظیم شده است، مجازات‌های شدید و بسیار سختی را برای محکومین به رفتار جنسی همجنسگرا در نظر گرفته است

بعنوان مثال، طبق ماده 124، مجازات مردی که مرد دیگری را “به قصد شهوانی و هوسبازانه” بوسیده است و گناهکار شناخته شده است “حداکثر 60 ضربه که هیچ ارتباطی با یکدیگر ندارند، بدون هیچ ضرورتی بدون هیچ شلاق” است. همچنین طبق ماده 123، قانون مجازات پیش‌بینی کرده است که “اگر دو مرد پوششی لخت و برهنه شوند، هر کدام به 99 ضربه شلاق مجازات خواهند شد

به این نوع از جرائم کاملاً اشاره (ILGA) در تحقیقات منتشر شده توسط انجمن بین المللی لژیبن، همجنسگرایان مرد، دوجنسگرایان، ترانس و بین جنسیتی شده است. در مجموع، ارتباط جنسی همجنسگرایان در 74 کشور جرم محسوب می‌شود

مجازات همجنس‌گرایی یا دوجنس‌گرایی در 13 کشور مانند کشورهای سودان، ایران، عربستان سعودی، یمن، موریتانی، افغانستان، پاکستان، قطر، امارات، مناطقی از نیجریه، مناطقی از سومالی، مناطقی از سوریه و مناطقی از عراق، مرگ است. 17 کشور، از جمله الجزایر، مصر، لیبی، مراکش، نیجریه، سومالی، یا LGBT تونس، عراق، ایران، اردن، کویت، لبنان، قطر، عربستان سعودی، سوریه، لیتوانی و روسیه، ممنوعیت‌هایی را برای منع تبلیغات ترویج جوامع هویت‌های دگرباشی وضع کردند

بند “وحشت از همجنسگرایان” در قانون 40 کشور اعمال شده است؛ مردم با استفاده از این بند می‌توانند از خود در برابر ارتکاب جنایاتی مانند تعرض یا قتل که توسط همجنسگرا، لژیبن یا دوجنسی صورت گرفته است، دفاع کنند

فراهم نکردند LGBT حداقل در حال حاضر می‌توان گفت هیچ کدام از کشورهای اسلامی بسترهای اجتماعی یا حقوقی مناسبی را برای حمایت از جامعه

روابط همجنسگرایان در گذشته هم وجود داشته است و حتی در محیط مسموم امروزی نیز ادامه دارد، اگرچه در سکوت و بدون هیچ هویت رسمی پذیرفته که آنها تقریباً هرگز وجود ندارند شده است. در ایران زندگی دگرباش جنسی به راحتی از مظاهر عمومی پنهان و یا سانسور می‌شود، به گونه‌ای

مکانیسم‌های حمایتی اجتماعی یا سازمان‌های اسلامی قابل قبولی برای حمایت از افراد دگرباش جنسی وجود ندارند که بتوانند آسایش اجتماعی و روانی که این ها در سوریه در LGBT و آزار و اذیت (ISIS) افراد که به شدت به آنها نیاز دارند را فراهم کنند. در حالی که در طی سال‌های گذشته، نمایش عمومی داعش ها در سوریه از مدت‌ها قبل از تسلط داعش خطرناک و بی‌ثبات بود. در LGBT المللی مورد توجه قرار گرفته است، اما مشخص بود که شرایط سطح بین واقع، پس از سقوط صدام حسین در سال 2003، وضعیت جامعه دگرباشان عراق به سرعت رو به وخامت گذاشت

2012 گروه‌های اسلام‌گرا که دچار هرج و مرج سیاسی شده بودند سروسامان گرفتند و شروع به هدف قرار دادن افراد همجنسگرایان کردند و تنها در سال حدود 200 دگرباش جنسی را به قتل رساندند

ها را مورد آزار و اذیت قرار دهند LGBT امروز، همین گروه‌ها با دولت عراق در مبارزه با داعش مشارکت کردند و به آنها آزادی دادند تا همچنان

قوانین ایران ، مهاجرت و جنسیت در دگرباشان

در رابطه با افراد دگرباش جنسی، نظام حقوق ایران در عدم پذیرش و عدم رسمیت همجنس‌گرایی نمادی، دیدگاه صریح و قاطعانه‌ای را در پیش گرفته است. با تصویب و تائید مجلس و شورای نگهبان در مفاد 108 تا 140، قانون مدنی ایران صریحاً با فعالیت‌های جنسی همجنسگرایان برخورد کرده و مجازات گسترده‌ای را برای آنها در نظر گرفته است

تأثیر نامطلوب و دامنه‌دار این قوانین و مجازات جرم‌انگاری رفتار همجنس‌گرایانه توافقی (اجماعی) و خصوصی بین دو بزرگسال با این تفسیر دقیق است که روابط همجنس‌گرایی به طور مطلق اشتباه هستند. محسن یحیوی، یکی از نمایندگان مجلس ایرانی با صراحت اعلام کرد که دولت ایران معتقد است که همجنسگرایان باید اعدام یا شکنجه شوند و احتمالاً باید مشمول هر دو مجازات شوند

قوه قضائیه مفهوم گرایش جنسی غیر از دگرجنسگرایی را مورد قبول ندانسته و بنابراین از دیدگاه حقوقی، همجنسگرا یا دوجنسیتی وجود ندارد، به غیر از افرادی که مرتکب اعمال همجنسگرایی می‌شوند. از آنجا که ایران با قانون شریعت اداره می‌شود، موضع حقوق آن نسبت به همجنسگرایی بسیار خشن و تند بوده است و مجازات سنگین از جمله شلاق و اعدام را در نظر گرفته است. مجازات رابطه همجنسگرایانه بدون دخول مقعدی 100 ضربه شلاق است و مجازات مقاربت مقعدی اعدام است

طبق قوانین شریعت، افراد در صورتی می‌توانند به همجنس‌گرایی محکوم شوند که چهار بار اعتراف کنند یا چهار مرد مسلمان «صالح» شهادت دهند که شاهد یک عمل همجنسگرایی بوده‌اند

در اصل، موضع اصلی جریان اسلامی در مورد همجنسگرایی اساساً منفی است

قانون مجازات اسلامی جدید کسانی را هدف قرار می‌دهد که تصور می‌شود گرایش جنسی آنها نوعی سرپیچی از هنجارهای اجتماعی تلقی می‌شود و این بمانند توجیهی برای اقدام دولت در حذف “مجرمان” از جامعه عمل می‌کند

و البته نه در اذهان عموم مردم، قوانین لواط با جرائم اخلاقی مانند تجاوز جنسی، تعرض جنسی، محاربه و سوء در ساختار بسیاری از قوانین کیفری استفاده جنسی از کودکان تلفیق شده است. این امر باعث شده است که مردم باور کنند همجنس‌گرایی با جرائم مفسدانه و غیر اخلاقی از قبیل تجاوز جنسی، خشونت جنسی سوء استفاده جنسی از کودکان کودکان بی دفاع و بی‌گناه برابر است

بودن اینگونه نیست. همانطور که انجمن روانپزشکی آمریکا LGBT تجاوز جنسی و سوء استفاده جنسی از کودکان جزء جرائم مذموم و شنیع بشمار می‌روند تائید کرده است، کودک بازی (میل مقاربت جنسی با کودکان) گرایش جنسی محسوب نمی‌شود، در حالی که همجنس‌گرایی گرایش جنسی است

به دلیل انگی که پیرامون دیدگاه‌های همجنسگرا هراسی وجود داشته است، همجنسگرایی همیشه موضوعی جنجالی در ایران بوده است. ایران یک جامعه سنتی است که با این پیش فرض اساسی که همجنسگرایی نوعی ناهنجاری تلقی می‌شود، اداره می‌شود

مشرق نیوز- یک وب سایت خبری “نزدیک به سازمان‌های امنیتی و اطلاعاتی، همجنس‌گرایان را این گونه توصیف کرده است” افرادی که از نظر ذهنی در گرایش‌های طبیعی انسانی خود دچار مشکل هستند، تعادل خود را از دست داده‌اند و به حمایت و درمان روانی نیاز دارند

برخورد جامعه سنتی با ناهنجاری‌های فرضی مانند دگرجنسگرایی و همین طور مبارزه با آن داستان جدیدی در ایران نیست، اما شیوه برخورد ایران با “ناهنجاری‌های” درک شده به منظور حفظ کنترل بر اقلیت‌های جنسی هنوز یک موضوع جنجال برانگیز است

در نتیجه گیری تحقیق انجام شده توسط مهرانگیز کار که در نشریه کمیسیون بین المللی حقوق بشر همجنسگرایان و لزبین آمده است که “نخبگان سیاسی غالب ایران، با تکیه بر موضع رسمی مذهبی، از پذیرش رفتارهای جنسی یا سازگاری جنسی یا جنسیت امتناع می‌کنند

ماموران امنیتی گاهی به مهمانی‌ها و دیگر اجتماعات دگرباشان در ایران حمله می‌کنند، که این کار گاهی منجر به دستگیری و بازداشت فعالان حقوق دگرباشان جنسی می‌شود؛ افرادی که تلاش می‌کنند تا با حذف موانع اضافی هویت خود را با شرایط فعلی جامعه ایران تطبیق دهند. هر چند میتوان گفت که سیستم به نوعی هم حضور فزاینده و روزمره دگرباشان را عمدا در کلانشهر های مانند تهران، مشهد، شیراز و اصفهان بلاجبار تحمل کرده و با وجود اطلاع داشتن از محل تجمع آنان در برخی پارکهای شهر که بر کسی هم چندان پوشیده نیست چندان خورد درگیر رویارو شدن با آنان نمی کند و شاید ترس و واهمه سیستم امنیتی ار خبری و رسانه ای شدن برخورد با آنان به نفع جامعه دگرباش تمام میشود

در ایران نه تنها قوانین صریحی برای منع همجنسگرایی وجود دارد، بلکه دولت با اتخاذ سیاستهای غیر رسمی نسبت به دگرباشان جنسی نگرش خود را نسبت به دگرباشان جنسی آشکار ساخته است. این سیاست‌ها اغلب باعث می‌شوند که اقلیت‌های جنسی از گزارش جرائم خشونت‌آمیز که بر علیه آنها صورت می‌- به عنوان یک بیماری روانی قرار می‌دهد LGBT این امر آنها را در معرض خطر بیشتر سو استفاده و برچسب گذاری گیرند، خودداری کنند، که

در ایران LGBTمهاجرت و جنسیت در دگرباشان ، وجود

بندی از جنس و جنسیت با دو شکل متمایز، متضاد ایران کشوری مرد محور است و ذاتاً مردانگی را تحسین می‌کند و به آن می‌بالد. بایزری جنسیت نوعی طبقه و گسسته مردانه و زنانه است.هیچ معیار استاندارد ی برای بایزری جنسیت در ایران وجود ندارد

ای به تعاریف پیچیده اجتماعی بستگی دارند که گاهی اوقات تشخیص، درک و پذیرش گرایشات آن‌ها برای خود همجنس تمایلات جنسی به طور قابل توجه سوال می‌شود، پاسخی وجود ندارد که بتوان احتمال جنس سوم را برای آن متصور شد. فرد یا مرد است گرایان دشوار است. هنگامی از جنسیت فرد در ایران یا زن. این واقعیت قاطعانه است که جای چندان تردیدی باقی نگذاشته است

که هر خروج از این نظام طبقه بندی جنسی در ایران تحت عنوان اختلالات روانی و رفتاری دسته بندی می‌شود. در ایران، بر مکمل بودن و تلفیق دو جنس یک با نقش های جنسیتی قابل تفکیک مرتبط هستند، تأکید می‌شود

کنترل خود بر اقلیت‌های جنسی را حفظ کند. قانون مجازات فعلی عنصر کنترل اجتماعی همیشه غالب بوده است. ایران با روش و رویکرد خود قصد دارد ایران از رویکرد تحمل یا تسامح در مورد افراد دگرباش جنسی حمایت می‌کند، اما این قوانین و مقررات اغلب فقط در قانون وجود دارند

باید گفت اگرچه فشار و لحظاتی وجود دارد که قوانین هم از اعمال ظالمانه خود به غرش در می‌آیند. از سوی دیگر، در مورد مجازات دگرباشان جنسی خشونت زیادی در جامعه ایران نسبت به این افراد وجود دارد – از جمله این واقعیت که دگرباشان جنسی از بازداشت‌های خودسرانه در امان نیستند – اما گاهی اوقات این قوانین سختگیرانه و بی رحمانه مجازات تنها صوری هستند و دیگر مثل گذشته با شدت بالا اجرا نمی‌شوند. اما ترس از سرکوب همیشه یک تهدید نامشخص و قدرتمند است. در آوریل 2017، 30 فرد همجنسگرا در یک مهمانی در باغ بهادران اصفهان دستگیر شدند

IRQR گزارش داد که این افراد متهم به لواط، نوشیدن الکل و استفاده از داروهای روانگردان بودند. همچنین (IRQR) گروه حمایت ایرانیان از پناهندگان کوثر ”.گزارش داد که این افراد برای ارائه مدارك اعمال همجنس گرایانه به دادگاه به بخش فقه پزشکی اصفهان جهت معاینه مقعدی فرستاده می‌شوند

دگرباشان جنسی “نمایان کردن” و اعلام گرایش جنسی واقعی خود را دلهره آور و وحشتناک توصیف کردند. این مسئله تنها مختص ایران “به طور کلی، نیست، بلکه امری عادی در کشورهایی است که اجتماعات (انجمن) دگرجنسگرایان تنها اجتماع شناخته شده است و هویت غیر دگرجنسگرایانه مورد بی توجهی قرار گرفته است مبری و بی

در چنین جوامعی مرد ازدواج می‌کند و تا زمانی که به تعهدات تولید مثل خود عمل کند، جامعه رفتارهای خارج از ازدواج او را مورد تحقیق و بررسی قرار نمی‌- دهد.

برخی از مردان همجنس‌گرای ایرانی تن فروشی را به عنوان روش ارجح برای انجام امور همجنس‌گرایان ترجیح می‌دهند. از دید سایر همجنس‌گرایان، افشاء نکردن گرایش جنسی و هویت جنسیتی تنها گزینه مناسب است

البته به هیچ وجه کامل و بدون نقص هم نیست، از زندگی همجنسگرایان راحت‌تر است. زندگی افراد تراجنسیتی که به طور تملق آمیزی عجیب و غریب است و اعلام گرایش جنسی برای همجنسگرایان ایرانی دلهره آور است. همچنین ایران تنها کشور مسلمان است که به شهروندان تراجنسیتی این حق را داده است تا هویت جنسیتی خود را از طریق قانون به رسمیت بشناسند

برخلاف همجنس‌گرایان، ایران دارای قوانینی لیبرال در مورد افراد تراجنسیتی است و دولت هم با تخصیص بودجه برای جراحی‌های تغییر جنسیت از آنها حمایت می‌کند. در فتوای سال 1980 آیت الله خمینی، رهبر فقید ایران، اعلام شد که جراحی تعیین جنسیت “راه‌حلی” برای اختلال هویت جنسیتی است. وی از نامیده می‌شود، نظارت کند (GCS) طریق این حکم شرعی به دولت اجازه داد تا بر چنین جراحی‌هایی که معمولاً جراحی تأیید جنسیت

نشان می‌دهد که این جراحی ابزار دیگری برای آزار و اذیت همجنس- GCS با این حال، تحقیق و بررسی عمیق‌تر موضع دولت‌های ایران در مورد مجوز انجام ی ایرانی علی‌رغم انجام جراحی، از *ترینسکشوال‌ها* . گرایان مرد و همجنس‌گرایان زن در ایران است، زیرا آنها هنوز هم این افراد را نمی‌پذیرند و طردشان می‌کنند .وضعیت ممتازی در جامعه برخوردار نیستند

شخصی که گرفتار یک بدن از جنس اشتباه شده است- :باوری وجود دارد که توسط روحانیون مذهبی ایران ترویج می‌شود و دولت هم از آن حمایت می‌کند .جنسی شده است ،همانند فردی است که دچار مشکلات روان

همجنس‌گرایان ایرانی تشویق می‌شوند که برای منافع خود عمل جراحی تغییر جنسیت را انجام دهند و آنها از این طریق دگرباشان جنسی را از داشتن یک زندگی آزاد و آرام محروم و دلسرد می‌کنند

یک سیاست رسمی دولتی نیست که زنان و مردان همجنسگرا را مجبور به تغییر تغییر جنسیت کند، اما می‌تواند فشار قابل توجه ای را به این GCS اگرچه گروه از افراد جامعه وارد کند. نتیجه نهایی این است که اکنون این افراد مجبور شده اند با درد و زخم‌های عاطفی ناشی از این فشار زندگی کنند

مواردی از بدرفتاری وجود دارد که بیمار پس از جراحی نیاز به بستری شدن در بیمارستان دارد. این نوع از بدرفتاری‌ها را می‌توان در پایان توصیه پزشکی برای انجام جراحی تغییر جنسیت و درمان دارویی هورمونی مشاهده کرد. در بین سالهای 2006 تا 2010، بیش از 1.360 عمل جراحی تغییر جنسیت در ایران انجام های ها تقریباً همیشه منجر به عوارض جسمی جدی، افسردگی و در بعضی موارد خودکشی می‌شوند. علی‌رغم تعداد بالای جراحی شده است. این عمل جراحی تأیید جنسیت در ایران، کیفیت کار پایین است

تمایل واقعی برای انجام جراحی نداشتند؟ LGBT طبیعتاً این عدد بالا این سؤال را مطرح می‌کند: چه تعداد

و تمکن مالی اندکی را برای افراد با هویت بعلاوه، بسیاری از کارفرمایان به صراحت درمورد افرادی که فکر می‌کنند همجنس باز هستند، تبعیض قائل می‌شوند .ترنس فراهم می‌کنند و در نتیجه باعث می‌شوند که آنها با شرایط اقتصادی بسیار مشقت‌باری به زندگی خود ادامه دهند

از آنجا که بر طبق دیدگاه شیعه درباره ازدواج موقت یا همان صیغه انجام کار جنسی در ایران قانونی است، مشارکت در کار جنسی امری رایج و حمایت شده قرار گرفته است، ازدواج موقت به مدت یک ساعت و کمتر هم قانونی است زیرا احتمال بارداری GCS است. برای شخص با هویت ترنس که تحت عمل جراحی وجود ندارد و بنابراین مسئولیت‌های والدینی آینده از درخواست کننده نفی می‌شود

که به طور مکرر در سطوح مختلف خانوادگی، اجتماعی و ایالتی رخ می‌دهد، نقش دارد. این مورد در نظام اداری ایران غالباً در آزار و اذیت افراد تراجنسیتی ای که توسط نجم آبادی (2013) انجام داده است، ذکر شده است بسیاری از مطالعات مردم نگاری مانند مطالعه

اند از طریق گفتمان “نیازها” و نه گفتمان “حقوق” به نظم دیوان- این مطالعه نشان می‌دهد که چگونه اقلیت‌های جنسیتی و جنسی در ایران تصمیم گرفته سالاری ایران نزدیک شوند. افراد تراجنسیتی از بوروکراسی متمرده ایرانی به نفع خود استفاده می‌کنند تا قوانین و مقررات مختلفی را شکل دهند که نه تنها به آنها امکان دسترسی به منابع پزشکی را می‌دهد، بلکه فضائی را برای مانور نسبی آنها ایجاد می‌کند طوری که بتوانند از این طریق زندگی مناسبی را برای خود فراهم کنند

در سال 2010، دفتر آسیب دیدگان اجتماعی در سازمان بهزیستی ایران با طبقه بندی مجدد معافیت نظامی از “بند اختلالات روانی” به “بند اختلالات غدد” (بخش 8.33)، به لابی‌گری (اعمال نفوذ) استراتژیک و اعتراض افراد با هویت ترنس واکنش نشان داد. از آنجا که در حال حاضر “بند اختلالات غددی” به صورت آشکار در کارت شناسایی آنها نمایان شده است، این مساله حداقل به صورت نظری باعث کاهش میزان تبعیض مردان دارای هویت ترنس در هنگام جستجوی کار می‌شود

بند اختلالات غدد یک معافیت مجاز اجتماعی در نظر گرفته می‌شود. نجم آبادی توضیح می‌دهد که “از نظر مراجع قانونی و پزشکی، جراحی‌های تغییر جنسیت و بعضاً یک گزینه مجاز قانونی و دینی برای ناهنجارسازی و غیر طبیعی دانستن افراد با تمایلات یا صراحتاً به عنوان درمان یک بیماری ناهنجاری تلقی می‌شوند .رفتارهای همجنسگرایان مطرح می‌شوند

نقض حقوق بشر در ایران

قوانین کیفری ایران علیه همجنسگرایی بسیاری از حقوق اساسی جهانی حقوق بشر را به شدت نقض می‌کند. در اکتبر 2017، دکتر احمد شاهد، گزارشگر ویژه سازمان ملل در زمینه حقوق بشر در ایران، اظهار داشت که نظام کیفری ایران با استانداردهای بین المللی حقوق بشر مطابقت ندارد زیرا به عنوان مثال همجنس‌گرایی را به عنوان یک گناه مستوجب اعدام طبقه بندی کرده است

در سال 2010، دیده‌بان حقوق بشر مطالعه ای را در مورد همجنس‌گرایان و سایر شرایط اقلیت‌های جنسی در ایران منتشر کرد. دیده‌بان حقوق بشر گزارش اند داد از آنجائی که تحقیقات دادگاه‌ها درباره “مسائل اخلاقی” علنی و آشکار نیستند، تعیین دقیق تعداد افرادی که به دلیل روابط همجنسگرایی اعدام شده به آسانی امکانپذیر نیست. عفو بین الملل تخمین زده است که از سال 1979 حدود 5000 نفر به دلیل روابط همجنس اعدام شده‌اند

گزارشگر ویژه سازمان ملل، اسماء جهانگیر، در دومین گزارش خود درباره وضعیت حقوق بشر در ایران از دوره اول ژانویه – 31 ژوئن 2017 اطلاعاتی را از تعدادی از متخصصان و منابع جامعه مدنی، از جمله بنیاد عبدالرحمن برومند استخراج کرد تا بتواند “چالش‌های جدی حقوق بشر” ایران را تشریح کند

وی خاطرنشان کرد که قوانین ایران همچنان مجازات اعدام برای همجنس‌گرایی را مجاز می‌داند. جهانگیر در گزارش خود از نظام قضایی ایران انتقاد کرد و مجازات اعدام جرم همجنسگرایی که در ایران غیرقانونی تلقی می‌شود را محکوم کرد

اظهارنظرهای تأثیرگذار وی شرایط سخت بسیاری از دگرباشان جنسی ایران را آشکار کرده و همچنین بارقه امیدی را به تلاش برای ایجاد صلح و آرامش در زندگی به حاشیه رانده شده دگرباشان جنسی بخشیده است

ایران یکی از هفت کشور جهان است که هنوز هم مجازات اعدام را برای همجنسگرایی اعمال می‌کند

به طور کلی از نظر اعدام‌ها، ایران بیشترین تعداد اعدام‌ها را از هر کشور متناسب با جمعیت خود دارد. در بین کشورهای جهان، تنها تعداد اعدامیان کشور چین از ایران بیشتر است

به طور کلی، ایران در سال 2009, 388 نفر را اعدام کرد

در بین سال های 2010 و 2014، تعداد اعدام‌ها به طرز چشمگیری به 3.242 اعدام افزایش پیدا کرده است

علی رغم اینکه ایران معاهدات و اسناد مختلف حقوق بشر را امضاء کرده است، اما همچنان به اعدام نوجوانان ادامه می‌دهد. در سال 2007، ایران هشت مجرم نوجوان را اعدام کرد. در سال‌های 2008 و 2009، ایران تنها کشوری بود که بر خلاف تعهدات خود طبق کنوانسیون حقوق کودک، اعدام افراد زیر سن قانونی را انجام داد. در سال‌های 2013 و 2014، ایران اعدام حداقل 11 نوجوان را اجرا کرده است و این همان اعدامی است که ما از آن آگاه هستیم

در سال 2014 و در 6 آگوست دو مرد به نام‌های عبدالله قوامی چاه انجیرو و سلمان قنبری چاه انجیرو احتمالاً به دلیل انجام لواط اجماع در جنوب ایران بدار آویخته شدند

یا فقط به دلیل رسوائی همجنس‌گرایی، زیرا داستان‌های متناقضی در این باره وجود دارند: مشخص نیست که آیا آنها به جرم همجنسگرایی اعدام شده‌اند یک منبع ایرانی ادعای بالا را تأیید و منبع دیگر از اتهام درباره “جنایات” آنها سخن گفته است، ولی آنها را انسان‌های شرور و غیراخلاقی” خوانده است

در سال 2011 سه مرد ایرانی پس از اینکه به اتهامات همجنس‌گرایی مقصر شناخته شدند اعدام شدند. این 3 مرد، که هویت آنها فقط با حروف اولشان در ایران اعدام شدند. یک مقام قضایی به طور علنی اظهار داشت که این سه محکوم بر مشخص بود، در شهر جنوب غربی اهواز پایتخت استان خوزستان اساس اقدامات خلاف شرع و “اعمال ناشایست” به اعدام محکوم شدند

به گفته سازمان حقوق بشر ایران مستقر در نروژ این افراد به اتهام لواط، رابطه جنسی بین دو مرد اعدام شدند

در سال 2007 اعلام شد که 20 مجرم به اتهامات مختلف از جمله تجاوز به عنف و لواط در تهران اعدام شدند، جزئیات بیشتر پرونده علنی شد

که به جرم مشارکت در لواط و تجاوز به عنف در ملاء عام اعدام در سال 2005، اعدام‌های تبلیغاتی و علنی دو پسر نوجوان، محمود عسگری و ایاز مرهونی شدند، غیرقابل پیش‌بینی بودن و بی‌رحمانه بودن دیدگاه ایران نسبت به همجنس‌گرایی را به نمایش گذاشت

عکس‌های نگران‌کننده و دلهره آور اعدام‌ها به طور گسترده در اینترنت پخش شدند. هر دو نوجوان در زمان ارتکاب کودک نابالغ بودند و یکی از آنها در زمان اعدام سن پائینی داشت. هنوز مشخص نیست که آیا این دو اعدام به طور خاص به دلیل همجنس‌گرایی انجام شده است یا خیر

تا به امروز، واقعیت‌های اتهامات علیه آنها مبهم و غیرقطعی بوده‌اند

به همین صورت، یک پسر نوجوان به نام ماکوان مولودزاده به علت تجاوز لواط به سه پسر نوجوان در سن 13 سالگی اعدام شد، اگرچه همه شاهدان اتهامات خود را پس گرفتند و مولودزاده اعتراف کرد. مجازات اعدام برای یک خردسال معمولاً قابل اجرا نیست

مجامع بین‌المللی نسبت به این اعدام اعتراض کردند و حکم اعدام توسط رئیس دادگستری ایران ابطال شد

ایران با انجام اعدام برنامه ریزی شده دو معاهده بین المللی امضا شده را نقض کرد؛ بر طبق این دو معاهده، مجازات اعدام برای جرایمی که توسط افراد خردسال انجام شده غیرقانونی است و همین طور نقض پیمان بین المللی حقوق مدنی و سیاسی و کنوانسیون حقوق کودک محسوب می‌شود. با این وجود، مولودزاده بدون اطلاع خانواده یا وکیل خود تا قبل از مشخص شدن واقعیت به دار آویخته شد

در سال 2016 سازمان عفو بین الملل گزارش داد که ایران حسن افشار، جوان 19 ساله‌ای را که در دسامبر سال 2014 در سن 17 سالگی دستگیر شد، اعدام کرد. همچنین عفو بین الملل گزارش داد که وی در زمان دادگاه دو ماهه دسترسی به وکیل نداشته است

اگرچه افشار متهم به رابطه جنسی همجنسگرایی اجباری با نوجوان دیگر شد، اما او اظهار داشت که این رابطه جنسی توافقی بوده است و قربانی با میل خود دست به رابطه جنسی همجنسگرایی زده است. مگدالنا مغربی، معاون برنامه خاورمیانه و آفریقای شمالی در سازمان عفو بین الملل اظهار داشت که اشتیاق بیمارگونه ایران برای اعدام نوجوانان ثابت شده است و این کار او برخلاف قوانین بین المللی، حد و مرزی ندارد

هرگونه بحث درباره اقلیت‌های جنسی ایران و اوضاع بد اجتماعی آنها و تجارب روزمره، نیازمند داشتن یک بینش جامع درباره فضای دوگانه جامعه مذهب و قانون است که اغلب به سمت این جامعه ساکت و اغلب وحشت زده هدایت می‌شوند. همچنین اصول اجتماعی و فرهنگی مردسالارانه ایران که به شدت بر مذهب و قوانین تأثیر گذار هستند باید بررسی شوند

مسئله گرایش جنسی در ایران موضوعی بسیار پیچیده و ناشناخته‌ای است که زندگی اجتماعی بسیاری از اقلیت‌های جنسی در ایران را بشدت دچار بحران کرده است. اگرچه بسیاری از جوامع بین المللی طیف متعددی از گرایش‌ات جنسی فراتر از تعاریف بیولوژیکی را تأیید کرده‌اند، اما در جامعه ایران گرایش‌های ایرانی در پشت درهای LGBT، جنسی انحراف تلقی می‌شوند. همانطور که به درستی بیان شده است: “هیچ گفتگویی و بحثی درباره ما یا زندگی ما وجود ندارد بسته و دیوارهای بلند زندگی می‌کنند

این عدم اعتراف (تصدیق) به دلیل عدم پذیرش اقلیت‌های جنسی در ایران است که ریشه در هنجارهای ماندگار، سنت‌های مقاوم و مهمتر از همه در نقش برای روشن شدن و تبیین آشکارتر موضوع حتی بسیار دشوار شود قدرتمند دین دارد. البته این باعث شده است تا تلاش

مهاجرت و جنسیت در دگرباشان

که بدون آن Brexitافزایش ترس از مهاجرت در سراسر جهان نشأت گرفته از سیاست‌های غرب، اشاره‌های شدید و تند رئیس جمهور دونالد ترامپ به آن، اتفاق نخواهد افتاد و همین طور ملی گرایان سرسختی است که در ایتالیا، مجارستان، لهستان و اتریش صاحب قدرت و نفوذ شده‌اند

نگرانی‌ها در مورد مهاجرت در همه کشورهای جهان وجود دارد و ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست. در ایران، مهاجرت “باعث ایجاد جریان‌های فراوان مهاجرت‌های بین‌المللی شده است، یک خروج دائم و همیشگی که عمدتاً به دلایل مهم سیاسی رخ می‌دهد

به عنوان مثال، بدون شک موضع تند ایران نسبت به گرایش همجنسگرایی به ترس تلاش برای ترک (ایران) دامن می‌زند. بسیاری از کشورها به دلایل مختلف“ از جمله جمعیت‌شناسی، منافع اقتصادی و ترس از بازار تا نژادپرستی آشکار، تمایل آشکار خود را برای پذیرش پناهندگان اعلام کرده‌اند. بدون شک این امر منجر به سیاست‌های محدود کننده مهاجرت می‌شود و با افزایش ملی‌گرایی مرتبط بوده است

و یا پناهنده به دلایل مختلف فرار می‌کند: او برای در امان ماندن از بلایای طبیعی که زندگی کردن در سرزمینش را برای او دشوار و سخت کرده است خود فرار می‌کنند. آن‌ها بار مضاعفی را به عنوان یک پناهنده و یک فرد دگرباش LGBT دوری از جنگ داخلی و درگیری فرار می‌کند. دگرباش‌ها به دلیل هویت جنسی به دوش می‌کشند. این موجودیت‌های دوگانه باعث شدند که آنها تعلق داشتن به یک گروه اجتماعی غیرقابل قبول و به حاشیه رانده شدن را به دلیل گذاری عمیق از نظام‌ها و منابع پشتیبانی سنتی تجربه کنند فاصله

برای بسیاری از دگرباشان ایرانی، این به حاشیه رانده‌شدن مانع دیگری را به موانع وحشتناک قبلی و روند دلپره‌آور پناهندگی می‌افزاید

پناهجویان دگرباش جنسی اغلب با موانعی روبرو می‌شوند که دیگران مواجهه نمی‌شوند

با مجازات و سخت‌گیری‌های بسیار زیادی روبرو هستند زیرا ننگ اجتماعی هنوز بیداد می‌کند و همجنسگرایی مجازات اعدام دارد. عواقب یک دگرباشان ایرانی رابطه همجنسگرایانه یک جرم قابل مجازات یا حتی مرگ در ایران تلقی می‌شود و نگاه منفی جامعه، آزار و اذیت افراد دگرباش جنسی بواسطه فشارهای دولت و خانواده، بسیاری از افراد دگرباش جنسی را وادار به پناهندگی در کشورهایی می‌کند که وضعیت زندگی در آنجا بهتر است. درخواست پناهندگی دشوار است زیرا بسیاری از دگرباشان جنسی، دوستان، خانواده، فرهنگ و شغل خود را برای یافتن فرصت آزادی ترک می‌کنند

توانایی فرار به یک کشور امن نیازمند داشتن پول و دانش است. پناهجویان دگرباش جنسی، پس از ورود به کشوری ناآشنا، با یک ساختار زندگی جدید در یک محیط ناآشنا و غالباً خصمانه روبرو می‌شوند. بدست آوردن وضعیت پناهندگی پایان سفر نیست؛ این آغاز فرآیند سازگاری با زندگی جدید است — درست بدون اینکه فرد ترسی از طرد قانونی داشته باشد. اخذ پناهندگی می‌تواند فرایندی دردناک و بیزارکننده باشد

مهاجران دگرباش جنسی معمولاً به کانادا، انگلستان و ایالات متحده مهاجرت می‌کنند. درست در سال 2013 بود که دادگاه عدالت اروپا، مطابق با “تبصره دستورالعمل اتحادیه اروپا در مورد ادعاهای پناهندگان راجع به گرایش جنسی و هویت جنسیتی” که توسط کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل در سال 2008 صادر شده است، گرایش جنسی را از دلایل و انگیزه‌های پناهندگی اعلام کرد (UNHCR)

همچنین تصریح شده است که: “دولت نمی‌تواند از یک شخص انتظار داشته باشد یا از وی بخواهد هویت [جنسی] خود را برای جلوگیری از آزار و شکنجه تغییر یا پنهان کند

همچنین “محطاط” بودن یا انجام اقدامات خاص برای جلوگیری از آزار و اذیت، مانند زندگی در انزوا، یا خودداری از داشتن روابط صمیمی و نزدیک “یک وظیفه محسوب نمی‌شود

در کشورهای استرالیا، کانادا یا UNHCR شرایط پناهندگی به طور کلی، دگرباشان ایرانی به ترکیه و دیگر کشورهای مجاور پناهنده می‌شوند تا با دریافت ایالات متحده مجدد ساکن شوند. سالانه صدها نفر از خاورمیانه به دلیل افزایش تبعیض علیه جنسیت یا هویت جنسیتی درخواست اسکان مجدد در خارج از کشور را مطرح می‌کنند. آنها منتظر می‌مانند تا کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد به پرونده‌های آنها رسیدگی کند، و یا به یک کشور سومی ایرانی، قبل از اسکان مجدد در اروپا یا آمریکای شمالی، به طور متوسط دو سال در آناتولی مرکزی ترکیه در انتظار LGBT مهاجرت می‌کنند. پناهندگان رسیدگی به پرونده‌هایشان هستند

ترکیه

جمهوری ترکیه با هشت کشور یونان، بلغارستان، گرجستان، ارمنستان، ایران، عراق، سوریه و همچنین برون بوم آذربایجان نخجوان، دریای اژه، دریای سیاه و دریای مدیترانه همسایه و هم‌مرز است

ترکیه تنها کشور عضو ناتو است که با ایران، عراق، سوریه و سه جمهوری شوروی سابق هم‌مرز است: ارمنستان، آذربایجان و گرجستان. همچنین ترکیه با طغیان پناهندگان جنگ سوریه روبرو شده است. به گفته دیده بان حقوق بشر، برای مثال در سال 2015، 2.2 میلیون سوری به ترکیه گریختند. پناهجویان افغان و عراقی نیز در ترکیه اقامت دارند

ترکیه به یک کشور ترانزیتی مهاجران، کشور ترانزیتی برای مهاجرت و پناهندگی به اتحادیه اروپا و یک کشور برای مهاجرت ترکیبی از آسیا و آفریقا به اروپا تبدیل شده است. این کشور در سالهای اخیر شاهد افزایش تعداد پناهجویان دگرباش جنسی بوده است. این امر تأثیر زیادی بر تغییر الگوی مهاجرت به ترکیه داشته است زیرا نگرانی‌های بسیار زیادی در اروپا وجود داشت مبنی بر اینکه اگر ترکیه به عضویت اتحادیه اروپا درآید، موج عظیم مهاجرت از ترکیه به کشورهای مرفه‌تر اعضای اتحادیه اروپا ایجاد خواهد داشت

اگرچه ترکیه در زمره اصلی‌ترین امضاء کنندگان کنوانسیون 1951 در رابطه با وضعیت پناهندگان است، اما این کشور نیز در میان تعداد بسیار محدودی از کشورهای جهان است که “محدودیت جغرافیایی” برای قابلیت اجرایی توافقنامه طبق تعریف ماده 1. ب (1) (الف) کنوانسیون، قائل است

و فقط منحصر به افرادی بود که به دلیل حوادث قبل از 1 ژانویه 1951 پناهنده ریشه‌های محدودیت جغرافیایی به کنوانسیون اصلی 1951 ژنو برمی‌گردد” شده بودند. این بدان معناست که کنوانسیون امکان حمایت محدود امضاء کنندگان از افرادی که به دلیل حوادث به اروپا پناهنده شده‌اند را فراهم کرده بر این اساس، ترکیه به پناهجویانی که از خارج از اروپا می‌آیند، وضعیت پناهندگی اعطا نمی‌کند و سیاست پناهندگی دو لایه (سطح) را حفظ می‌کند.” است

و با وجود این محدودیت جغرافیایی در کنوانسیون پناهندگان 1951، ترکیه در سال 2013 قانونی جامع بر گرفته از قانون اتحادیه اروپا در مورد اتباع خارجی را تصویب کرد که یک چارچوب قانونی اختصاصی برای پناهندگی در ترکیه ایجاد می‌کند و بدون توجه به کشور مبدأ و در سطح (LFIP) حمایت بین المللی قوانین الزام آور داخلی، بر تعهدات ترکیه نسبت به همه افراد نیازمند تأکید می‌کند

مطابق این قانون تشکیل شد تا مأموریت مسئولیت مهاجرت و پناهندگی را به عهده گیرد (DGMM) همچنین اداره کل مدیریت مهاجرت

درخواست پناهندگی می‌کنند. UNHCR ایرانی، که با آزار و اذیت، خشونت و حتی مرگ روبرو هستند، معمولاً به ترکیه می‌روند و در آنجا از LGBT پناهندگان ایران ممکن است مجازات های سختی را برای رفتار همجنسگرایانه اجماعی اجرا کند و طبق برخی از برآوردها تعدادی از افراد همجنسگرا را اعدام کرده است

با این حال، فرار به ترکیه دروازه‌ای برای ورود به پادشاهی جادویی پذیرفتگی نیست. همچنین فرار به ترکیه ممکن است با مشکلات و چالش‌های فراوانی همراه بهتر حمایت نکند LGBT باشد زیرا ترکیه، کشور همسایه ایران ممکن است از حقوق

برخی از دگرباشانی که مورد آزار و شکنجه قرار گرفتند، با درک ضرورت فرار، به یک کشور همسایه می‌روند که همجنس‌گراهراسی در آن شیوع دارد و تعصب و ثبات قانونی آنها در این کشورها پائین است. بسیاری نسبت به اقلیت جنسی در آنجا بالا است. به همین دلیل برخی از دگرباش‌ها احساس می‌کنند که امنیت از دگرباش‌ها، برای مقابله با لایه دیگر خشونت و آزار و اذیت جوامع منطقه و سایر پناهندگان، وارد ترکیه می‌شوند

امروز دگرباشان جنسی در زمره به حاشیه‌رانده‌شده‌ترین و آسیب‌پذیرترین پناهجویان و پناهندگان ترکیه بشمار می‌روند. حمایت‌های محدود صورت گرفته “ توسط دولت ترکیه و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل به این افراد اجازه می‌دهد تا بتوانند از بدرفتاری شدید، شکنجه و مرگ در کشورهای خود فرار کنند.

در آوریل 2015 PEW متأسفانه، سلامت و حیات فیزیکی این افراد در ترکیه اغلب در معرض خطرات و محرومیت‌های جدید قرار دارد. “ نتایج یک تحقیق نشان داد که تنها 4 درصد از پاسخ‌دهندگان ترکیه همجنس‌گرایی را از نظر اخلاقی قابل قبول دانستند، 12 درصد آن را یک مسئله اخلاق و 78 درصد هم آن را از نظر اخلاقی غیرقابل قبول ارزیابی کردند

در حالی که بسیاری از دگرباشان در انتظار تعیین وضعیت پناهندگی خود در ترکیه هستند، آنها از برخورد و رویارویی با پلیس اجتناب می‌کنند، می‌ترسند خانه‌های خود را ترک کنند و دسترسی بسیار محدودی به حمایت‌های اجتماعی، اشتغال و مراقبت‌های پزشکی دارند

و مهاجرت تأکید شده است که برخی از پناهندگان دگرباش جنسی در ترکیه، به دلیل خشونت هدفمند افراد محلی و همچنین در گزارش سازمان پناهندگی سایر پناهندگان، از ترک کردن آپارتمان خود هراس دارند. گزارشی ارائه شده است مبنی بر اینکه تبعیدیان دگرباش ایرانی در ترکیه مورد حملات خشونت‌آمیز قرار گرفته‌اند و یا به قتل رسیدند

طبق گزارش سال 2012 کمیسیون حقوق بشر بین‌المللی همجنسگرایان و لژیون‌ها، ارتکاب جرائم علیه افراد دگرباش جنسی اغلب شامل مجازاتی نمی‌شود زیرا ترکیه قانون خاصی برای حمایت از آنها ندارد. بر طبق قانون 187 ترکیه، دگرباشان در مدت زمانی که درخواست پناهندگی در ترکیه دادند، علاوه بر داشتن منابع مالی ناچیز برای تأمین معیشت خود، از حقوق بسیار محدودی از جمله دسترسی محدود به کار و خدمات درمانی سلامت همگانی برخوردار هستند

وضعیت پناهجویان تا زمانی که اسناد رسمی نداشته باشند، مبهم و نامشخص است: آنها هر با ترس از بازداشت یا اخراج روبرو هستند. از آنجایی که بسیاری از دگرباشان این سفر را بدون هیچ پولی یا با منابع مالی ناچیز انجام می‌دهند، بسیاری از آنها پول کمی در اختیار دارند و یا بی پول هستند. آنها باید بدون داشتن نظام حمایت اجتماعی به دنبال کار، مسکن و ادامه زندگی خود باشند

گزارش‌ها حاکی از آن است که تبعیدیان دگرباش ایرانی در ترکیه مورد حملات خشونت‌آمیز قرار گرفته‌اند و یا مورد سوءاستفاده و بدرفتاری قرار گرفته‌اند، رفتارهای که نسبت به دگرباشان و طرفداران آنها در ترکیه زیاد است

براساس گزارش سال 2012 کمیسیون حقوق بشر بین‌المللی همجنسگرایان دولت ترکیه به پناهندگان ایرانی به عنوان یک مشکل کوتاه مدت نگاه می‌کند، زیرا آنها هرگز نمی‌توانند برای همیشه در ترکیه زندگی کنند

همانطور که قبلاً گفته شد اگرچه ترکیه یکی اقامت این پناهجویان در ترکیه تا زمان اسکان مجدد آنها در ایالات متحده آمریکا، کانادا یا استرالیا محدود است از اصلی‌ترین امضاء کنندگان کنوانسیون پناهندگان در سال 1951 است و بنیادی‌ترین نظام پناهندگی بین‌المللی را دارد، اما این کشور پناهندگان دائمی از ایران یا از هر نقطه دیگر خاورمیانه، آفریقا یا آسیا را پذیرش نمی‌کند

ترکیه یک محدودیت جغرافیایی در کنوانسیون پناهندگان اعمال کرده است، به این معنی که ترکیه به اکثریت قریب به اتفاق مهاجران اجباری که امروز وارد مرزهایش شدند- پناهندگان خاورمیانه، آسیا و آفریقا – پناهندگی اعطاء نمی‌کند. در عوض مسئولیت حفاظت از آنها عمدتاً به عهده کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد است که مسئولیت دارد تا راه حل دائمی را برای آنها که معمولاً شامل اسکان مجدد است پیدا کند

آور و خسته‌کننده است و اغلب دگرباشان جنسی متقاضی پناهندگی باید مراحل پیچیده پناهندگی در کشور ترکیه را طی کنند، فرایندی که بسیار اضطراب‌غیرقابل درک، نامنظم و متغیر است. خود فرآیند اسکان مجدد حتی دلپره‌آورتر است

فرآیند اسکان مجدد فرایند دقیق و سختگیرانه است که تعیین می‌کند آیا ادعاهای مطرح شده توسط پناهجویان غیر قانونی است یا خیر و همه افراد نمی‌کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد یا کشوری که به آنجا فرار کرده‌اند را متقاعد کنند که دگرباش هستند و بازگشت به کشور مبدأ می‌توانند برایشان غیرقابل تصور است. پیش از این، زمان انتظار در ترکیه بین 14-10 ماه بود. اکنون این زمان ممکن است 3 سال طول بکشد. در این دوره انتظار، پناهجویان دگرباش جنسی باید هزینه‌های اقتصادی خود را تأمین کنند

بسیاری از پناهجویان دگرباش گفته‌اند که در مصاحبه‌های پناهندگی موقت، سؤالات ناراحت‌کننده‌ای از آنها درباره سابقه جنسی و تجارب جنسی و همین‌ها در یک اتاق خصوصی با افسران پلیس انجام نشده طور پوزیشن‌های جنسی مورد علاقه و تعداد شرکای جنسی پرسیده شده است. بسیاری از مصاحبه‌اند است و آنها در هنگام مصاحبه مورد تمسخر یا خنده افسران پلیس قرار گرفته

اگرچه مقررات پناهندگی ترکیه پناهجویان را به درخواست مجوز کار تشویق می‌کند، اما تا به امروز تعداد کمی از پناهجویان یا پناهندگان چنین اجازه‌ای را دریافت کرده‌اند.

روند اجازه کار هم گران و از نظر اداری پیچیده است. بسیاری به دنبال فرصت‌های شغلی غیرقانونی هستند

پذیرترین پناهجویان و پناهندگان امروز ترکیه هستند. حمایت‌های صورت گرفته توسط دولت شده‌ترین و آسیب دگرباشان جنسی از جمله به حاشیه رانده ترکیه و کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل به این افراد اجازه می‌دهد تا از بدرفتاری، شکنجه و مرگ شدید در کشورهای مبدأ خود فرار کنند

متأسفانه، ادامه حیات جسمی دگرباشان اغلب گرفتار خطرات و محرومیت‌ها می‌شود. برخی از این خطرات و تهدیدها بدلیل کمبود منابع در سطح منطقه ای، ملی و بین‌المللی است و برخی هم ناشی از ترس، کمبود دانش و تعصبات عمیقاً ریشه‌دار جامعه. این انسان‌ها غالباً آینه‌ای از زندگی تاریک و مبهمی هستند که در کشور خود داشتند

کانادا

یک پنجم از جمعیت کانادا را متولیدین خارجی تشکیل می‌دهند

کانادا یک کشور با دموکراسی چند ملیتی پویا و قدرتمند تلقی می‌شود که از شهرت جهانی به عنوان مدافع حقوق بشر برخوردار است. دولت در داخل کشور برداشته است، از جمله تصویب قوانینی برای محافظت از تراجنسیتی‌ها در برابر تبعیض و ایجاد یک گزینه LGBT گام‌های قابل توجهی را برای پیشبرد حقوق جنسیت غیر بایتری در گذرنامه‌ها

شناخته Bill C-150 در کانادا، فعالیت جنسی همجنسگرایان از 27 ژوئن 1969 یعنی از زمان اجرائی شدن قانون اصلاح قانون کیفری (که همچنین به عنوان می‌شود) و با موافقت سلطنتی مجاز اعلام شد

ترین کشورهای همجنسگرا در جهان شناخته شده است که بزرگترین شهرهای آن از مناطق ویژه همجنسگرایان هستند. کانادا بارها به عنوان یکی از دوستانه و از جمله دوست داشته‌ترین شهرهای جهان نامیده می‌شود

از آنجا که سیاست‌های ایران در 40 سال گذشته دستخوش تغییرات شگرفی شده‌اند، ماهیت مهاجرت ایرانیان به کانادا نیز تغییر کرده است. به نظر می‌رسد ایرانی و داوطلبان واجد شرایط که مایل به مهاجرت به کانادا هستند، LGBT که با بدتر شدن بحران خاورمیانه در سوریه و کشورهای اطراف، پناهندگان باید با یک پروسه غربالگری بسیار دقیق روبرو شوند که شهروندان بسیاری از کشورهای دیگر مجبور به انجام آن نیستند. نحوه ایجاد تعادل بین نگرانی‌های امنیت ملی و حقوق مهاجران با یک روند منصفانه اقدامی بسیار دشوار برای دولت فعلی بشمار می‌رود

به سرعت انجام و آنها در پیش از این کانادا رسماً درخواست کرده بود که مراحل اسکان پناهجویان ایرانی که به عنوان دگرباشان جنسی شناخته می‌شوند و به درخواست نخست وزیر جاستین ترودو مبنی بر اولویت قرار دادن پناهندگان فرار کرده از اولویت بالای اسکان در کانادا قرار گیرند. اما از سال 2015 بحران سوریه، این کار محقق نشد

ساقی قهرمان، رئیس سازمان کوثر ایرانی مستقر در کانادا اظهار داشت: “ما دوست نداریم این فکر را بکنیم، اما به نظر می‌رسد وعده انتخاباتی نخست وزیر ترودو برای ورود 25000 پناهنده سوری بر ورود پناهندگان دگرباش جنسی تأثیر داشته است، اگر چه آنها در ابتدا گفتند که این کار آنها تأثیری بر نظام پذیرش آنها نخواهد گذاشت، اما در عمل چنین اتفاقی رخ نداده است. اگرچه پناهندگان دگرباش جنسی ایرانی اجازه ورود به ایالات متحده را دارند، اما قهرمان می‌گوید در مورد رفتن یا نرفتن آنها تردید وجود دارد

توسط کمیساریای عالی پناهندگان در ترکیه حدود یک سال و نیم بود که به LGBT قهرمان” اظهار داشت که تا سال 2013، زمان انتظار تعیین و اسکان” سختی قابل کنترل بود. جنگ در سوریه باعث ایجاد تغییراتی شد چرا که ایالات متحده و کانادا اقدام به اسکان مجدد تعداد بسیار زیادی از آوارگان سوری قبل از اسکان مجدد تا سه سال افزایش یافت. کاملاً مشخص است که جنگ داخلی سوریه بر این فرایند تأثیر داشته است LGBT کردند. زمان انتظار

کاران به خاطر اجرای در سال 2017 کانادا ارجاع ایرانیان دگرباش جنسی به ایالات متحده برای اسکان مجدد را آغاز کرد. در دولت قبلی هارپر، محافظه برنامه ورود صدها پناهجوی دگرباش جنسی از ترکیه مورد تحسین بین المللی قرار گرفتند. به صراحت گفته شد همانطور که کانادا تعداد ورود سوری‌ها را افزایش داد، به همان نسبت تعداد ورود ایرانی‌ها به کانادا را کاهش داد. اداره مهاجرت فدرال کانادا اذعان کرده است که تعداد کمتری از ایرانیان دگرباش جنسی از ترکیه را اسکان داده است تا فضایی را برای حمل و نقل هوایی سوریه در اواخر سال 2015 ایجاد کند

دست نکشیدیم. ما درخواست‌های زیادی LGBTQ دیوید مانیکوم، معاون دستیار امور استراتژیک و سیاست کانادا می‌گوید: “ما هرگز از آوردن ایرانیان ایرانی جزئی از آنها بودند. همانطور که تعداد پناهنده سوری را افزایش دادیم، تعداد مراجعات از ایران را کاهش دادیم LGBTQ داشتیم که

در حالی که کسب اطلاعات مربوط به تعداد پناهندگان به عنوان اقلیت‌های جنسیت و جنسی سخت و دشوار است، اما ارقام داخلی اداره مهاجرت کاهش 85 درصدی را در کل ایرانیانی که از طریق کمیساریای عالی پناهندگان در کانادا اسکان داده شده‌اند نشان می‌دهد. ایرانیان دگرباش جنسی در ترکیه و گروه‌های

حامی آنها می‌گویند با شروع برنامه سوریه، ارجاع از نوامبر 2015 به شدت کند شده است. تاخیرهای شش ماهه، قبل از آغاز ارجاع پناهندگان به ایالات تا اکتبر 2016 افزایش یافت UNHCR متحده توسط

داده‌های این وزارتخانه نشان می‌دهد که کانادا در سال به 1022 ایرانی، در سال 2015 به 374 و در سال 2016 تنها به 152 ایرانی پناهندگی داده است. قهرمان گزارش داد که اگر کانادا رویه خود در قبال متقاضیان دگرباش جنسی ایرانی را تغییر ندهد، آنها همچنان در ترکیه، کشوری که با همجنسگر هراسی نیز مبارزه می‌کند، گرفتار خواهند ماند. قهرمان می‌گوید: “این افراد همجنسگرا مرد و زن و ترنس هستند که در ترکیه و ایران احساس امنیت نمی‌کنند.” “آنها” و از آنها درخواست رابطه جنسی می‌شود نمی‌توانند شغلی پیدا کنند. وقتی شغلی هم پیدا می‌کنند مورد حمله قرار می‌گیرند

اسکان دولت کانادا، که تحت فشار زیادی قرار گرفته بود، دلیل انتقال هوایی آوارگان سوری و برگرداندن پناهجویان دگرباش ایرانی را توضیح داد و به برنامه LGBT صدها ایرانی تحت آزار و شکنجه از طریق کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد خاتمه داد. جاستین ترودو نخست وزیر کانادا با گریه از افراد بابت این کار رسماً عذرخواهی کرد. وی اظهار داشت: “ما از رنج و دردی که به جوامع لزبین، همجنسگرایان، دوجنسگرایان، تراجنسیتی ها، کوئرها وارد کردیم، عذرخواهی می‌کنیم. او در حالیکه با دستمال اشک را از چشمانش پاک می‌کرد ادامه داد: “ما دولت، پارلمان و مردم کانادا اشتباه کردیم، متأسفیم و هرگز اجازه “نخواهیم داد این اتفاق تکرار شود

ایالات متحده

مکانیزم قانونی پناهندگی در ایالات متحده حمایت از مهاجرانی است که در کشور خود مورد آزار و ستم قرار گرفته‌اند و یا معتقدند در صورت بازگشت به کشور مبدأ دچار آسیب خواهند شد. ایالات متحده بیشترین تعداد پناهندگان اسکان داده شده از ترکیه را پذیرش می‌کند

و از برخی مزایای عمومی برخوردار شوند و در نهایت درخواست افراد پس از اعطای وضعیت پناهندگی می‌توانند در ایالات متحده بمانند، اجازه کار بگیرند گرین کارت و تابعیت ایالات متحده دهند. این خدمات تابعیت و مهاجرت ایالات متحده هستند (شاخه‌ای از وزارت امنیت داخلی ایالات متحده) که در مورد اعطاء یا عدم اعطای وضعیت پناهندگی تصمیم‌گیری می‌کنند. مهاجرت و پناهندگی بر اساس گرایش جنسیتی است

ساختار پناهندگی آسان و راحت در ایالات متحده (و همچنین در سطح بین المللی) بر اساس تعریف اصطلاح “پناهنده” است که به معنای کسی است که به دلیل ترس کاملاً بنیادین از آزار و اذیت و به دلایل نژادی، مذهبی، ملیتی، عقاید سیاسی یا عضویت در یک گروه اجتماعی خاص، از کشور مادری خود خارج شده است، و می‌ترسند که در آینده مورد آزار و اذیت قرار گیرند

پناهجویان ایالات متحده باید اثبات کنند که آیا در کشور خود تحت آزار و اذیت قرار گرفته‌اند و ترس منطقی از آزار و شکنجه آینده دارند

پناهندگی به بسیاری از دگرباشان جنسی بر اساس طبقه گروه اجتماعی خاص اعطا می‌شود. برای اینکه یک گروه شرایط لازم به عنوان یک گروه اجتماعی خاص جهت اهداف پناهندگی را داشته باشد، باید از یک ویژگی طبیعی مشترک برخوردار باشد: آنها نمی‌توانند یا نباید تغییر کنند زیرا تغییر در هویت یا وجدان برای آنها بسیار حائز است. دگرباشان جنسی با این دسته‌ها تناسب دارند، زیرا یک ویژگی مشترک دارند و حتی اگر کسی استدلال کند که می‌تواند تغییر کند، گرایش آنها در هویت آنها بسیار مهم است و بنابراین نباید تغییر کند

به عبارت دیگر، همجنس‌گرایی باید یک ویژگی دائمی و ذاتی باشد تا مورد توجه مقامات مهاجرت ایالات متحده قرار گیرد

ای که در وهله نخست اهمیت دارد این است که فرد دگرباش جنسی باید حضور فیزیکی در ایالات متحده داشته باشد. دو فرآیند برای اخذ پناهندگی مساله در ایالات متحده وجود دارد که از آن به درستی به عنوان فرایندهای پناهندگی “تأیید” و “دفاع” یاد می‌شود

فرد باید ظرف یک سال از آخرین ورود خود به ایالات متحده درخواست پناهندگی کند. در طی یک سال پس از ورود به ایالات متحده مسئولیت اثبات درخواست بر عهده متقاضی پناهندگی است و باید این امر را با شواهد روشن و قانع کننده اثبات کند. این قانون علیرغم دو استثناء بشدت اعمال و اجرا می‌شود. اول، فرد در صورت اثبات تغییر شرایط می‌تواند بیشتر از مهلت یک ساله درخواست پناهندگی دهد

گاهی اوقات ممکن است ترس منطقی از آزار و اذیت آینده در هنگام ورود به ایالات متحده وجود نداشته باشد، اما تغییر در شرایط فعلی کشور مبدأ (مانند تغییر در دولت) باعث ایجاد ترس منطقی یا تغییر وضعیت شخصی فرد شده است (مانند تغییر مذهب). دومین استثناء در صورتی وجود دارد که شرایط مانع از درخواست پناهندگی در مهلت یک ساله می‌شود. این موارد استثناء به ندرت وجود دارند و فقط زمانی داده می‌شوند که فرد شرایط مورد خارق العاده نظر را کاملاً داشته باشد

به دولت آغاز می‌شود. چند ماه بعد، دفتر پناهندگی مصاحبه‌ای با متقاضی پناهندگی 589-1 یک درخواست مثبت با ثبت درخواست متقاضی پناهندگی برای ترتیب می‌دهد. متقاضی پناهندگی موظف است مترجی همراه خود داشته باشد و همچنین به وکیل متقاضی پناهندگی نیز اجازه حضور داده می‌شود

LGBT در کشور او به اندازه کافی پذیرفته شده است و آزار و اذیت فرد به دلیل هویت LGBT ایرانی باید نشان دهد که فرهنگ جامعه LGBT متقاضی پناهندگی یا گرایش جنسی اوست. بسیاری از دگرباشان جنسی ایرانی دعوی حقوقی محکمی را برای ادعای پناهندگی خود ارائه می‌کنند

نقض حقوق بشر است؛ همجنسگرایان و دوجنسگرایان در معرض ترس واقعی آزار و اذیت و شکنجه در ایران قرار دارند و در نتیجه در LGBT نقض حقوق با تعریف قانونی یک ترس ناشی از آزار و اذیت همخوانی داشته باشد ایرانی LGBT معرض خطر بازداشت و مجازات هستند. بنابراین بسیار منطقی است که

چند ماه پس از مصاحبه، افسر پناهندگی تصمیم خود را صادر می‌کند

(RSD) در حالی که کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد موظف است تا محیط محترمانه و مورد اعتماد را در هنگام مصاحبه تعیین وضعیت پناهنده ایجاد کند، بسیاری از دگرباشان جنسی روشهای مصاحبه را تهاجمی، نامناسب یا شهوت انگیز توصیف کردند

به عنوان مثال، در حالی که پناهجو ترنسجندر داشت تجاوز جنسی دوازده ساعته گروهی ماموران امنیتی دولت ایران را توضیح می‌داد، از او خواسته شد تا جزئیات جنسی این تجاوز را صریحاً بیان کند. یا بارها و بارها از یک مرد همجنسگرا خواسته شد که تعریف کند آیا پارت‌ر وی در اولین تجربه جنسی خود از “مایعات، وسایل یا مواد مخدر” استفاده کرده است

امور پناهندگان به او می‌گوید که بعید به نظر می‌رسد او یک متحد در مرد دیگری به یاد می‌آورد که مصاحبه کننده او در *کمیساریای عالی سازمان ملل* همجنسگرا مرد باشد زیرا او در کشورش با زنی ازدواج کرده است. به همین صورت از مصاحبه شوندگانی که لباس مردانه پوشیده بودند و رفتار مردانه داشتند، پرسیده می‌شد که چرا آنها به سبک “زنانه‌تری” لباس نپوشیدند. مصاحبه شوندگان همچنین گزارش دادند که حداقل یکی از مترجمان *امور پناهندگان* مردان همجنسگرا را با استفاده از یک اصطلاح تحقیرآمیز روسی‌گری صدا کرده است متحد در فارسی *کمیساریای عالی سازمان ملل*

درخواست مورد بررسی قرار می‌گیرد و سؤالات مطرح می‌شوند

در اکثریت قریب به اتفاق موارد، طی دو هفته تصمیمی مبنی بر تأیید یا رد درخواست پناهندگی گرفته می‌شود. انکار به این معنی است که فرد در مراحل قانونی برکناری قرار خواهد گرفت و پرونده به قاضی مهاجرت ارجاع می‌شود که پناهندگی را اعطا یا رد می‌کند. انکار قابل فرجام است و فرد می‌تواند از نظر قانونی در حالی که منتظر تصمیم نهایی است پناهندگی داشته باشد

و از طریق شکایات گروه‌های حقوق مهاجر بدست آمده FOIA گزارش‌های مربوط به رفتار با زندانیان دگرباش جنسی که از طریق قانون آزادی اطلاعات یا نشان می‌دهد که دگرباشان جنسی 15 برابر بیشتر از جمعیت عمومی زندانیان در معرض حمله جنسی قرار دارند است

مهاجرت و جنسیت در دگرباشان

در بازداشتگاه‌های مهاجرت 15 برابر بیشتر بوده است LGBT گزارش داد که حمله جنسی به (CAP) *بیشرفت آمریکا* مطالعاتی در نوامبر 2013، یک مرکز

گزارشگر سازمان ملل در مورد شکنجه، رفتار با مهاجران همجنسگرا در بازداشتگاه‌های آمریکا را نقض کنوانسیون ضد شکنجه دانسته است

نمایان بودن

در گفتمان جنسیتی پناهندگی، نمایان بودن معنای خاصی دارد. نمایان بودن بدان معنا نیست که آیا کسی در ظاهر یک دگرباش جنسی است یا نه، بلکه به این معناست که آیا فرهنگ آنها را به اندازه کافی یک گروه جداگانه از سایر افراد می‌داند یا خیر. در ایالات متحده، قضات و مقامات مهاجرت بر این نکته تأکید دارند که برای قابل قبول دعوی آزار و اذیت جنسی، همجنسگرایی باید از نظر اجتماعی نمایان باشد

اساساً نمایان بودن بدان معناست که فرهنگ آنها به اندازه کافی آنها را به عنوان گروهی جدا از سایر افراد در نظر گرفته است. اینکه نمایان بودن به اندازه بستگی دارد؛ (case) کافی وجود دارد یا خیر به واقعیت‌های مورد یا پرونده

باشد، این آستانه تحقق می‌یابد. از یک سو، دادگاه‌ها دعاوی مربوط به LGBT اما به طور کلی اگر دولت هرگونه نگرش یا رویه تبعیض‌آمیز نسبت به هر فرد وضعیت دگرباشان جنسی کشورهای آلبانی، آرژانتین، گویان، اندونزی، جامائیکا، لبنان، مراکش و اوگاندا را پذیرفتند و کشورهای مکزیک، پرو، نیجریه و زیمبابوه را رد کردند

شرط دیگر این است که پناهجوی دگرباش جنسی باید به دلیل گرایش جنسی یا هویت خود در ایالات متحده نیز مورد آزار و شکنجه قرار گرفته باشد. همانطور که قبلاً بحث شد، جامعه ایران با قوانینی که صریحاً علیه همجنس‌گرایان وضع شده است و ایجاد ننگ اجتماعی وسیع همراه با انزجار و نفرت، برخورد سختگیرانه و خشونت‌آمیزی با همجنس‌گرایی دارد. همجنس‌گرایی در ایران یک جرم محسوب می‌شود. اگر کشوری رابطه جنسی برای یک فرد دگرباش را جرم تعیین کند، پس پیگرد قانونی آن جرم ممکن است برای آزار و اذیت کافی باشد

گیری مهاجرت و جنسیت دردگرباشان نتیجه

ایران به دلایل مختلف از جمله جنسیت در مرکز جریان‌های فراوان مهاجرت خارجی و مهاجرت بین‌المللی قرار داشته است. افراد دگرباش ایرانی از نقض حقوق توسط دولت ایران، نظام قضایی و بازیگران غیر دولتی مانند مدارس، بشر رنج می‌برند و از آزادی‌های اساسی محروم هستند. این سوءاستفاده و بدرفتاری‌ها انجمن‌ها و خانواده‌ها انجام می‌شود. هیچ‌کس در قبال این موارد نقض حقوق اساسی پاسخگو نیست و بسیاری از افراد دگرباش جنسی که زندگی آنها با ترس و وحشت همراه است چاره‌ای جز تلاش برای مهاجرت ندارند. جنسیت آنها دلیل فرار است

آن را تجربه نکرده‌اند. علیرغم این، وجود یک چارچوب حمایتی و محافظتی از LGBT با چالش‌های قانونی روبرو هستند که پناهندگان غیر LGBT پناهندگان برای افرادی که با چالش‌های دوگانه روبرو هستند بسیار اهمیت دارد LGBT

چالش‌های مرتبط با پناهنده بودن و چالش‌های مرتبط با گرایش جنسی یا هویت جنسیتی. این چالش‌ها نیازمند حساسیت و ارزیابی هویت‌های در حال تکامل در محدوده طیف جنسی هستند. وقتی دگرباش‌ها هنوز در کشورهای ترانزیتی مانند ترکیه هستند کمک به آنها لازم و ضروری است؛

بوروکراسی یا تشریفات اداری پیدا کنند و بتوانند پناهنده شوند. و یا برای استقرار و های برای مثال می‌توان به آنها کمک کرد تا مسیر خود را از پریچ و خم مورد حمایت قرار گیرند. امروز دگرباشان جنسی در زمره به حاشیه‌رانده شده‌ترین و آسیب پذیرترین LGBT کنار آمدن با زندگی جدید در کشورهای دوستانه پناهجویان و پناهندگان ترکیه هستند، زیرا بقا و ادامه حیات فیزیکی آنها در ترکیه در معرض خطرات و محرومیت‌های جدید قرار دارد

در جهان بشدت متعصب امروزی و با وجود نگرش‌های غیر انسانی و سختگیرانه، دگرباشان ایرانی در شرایط بی‌ثباتی قرار می‌گیرند، به ویژه هنگامی که باید کشور مبدأ خود را از ترس آزار و اذیت ترک کنند و در مسیر رسیدن به امنیت با آزار و شکنجه زیادی مواجه شدند. جنسیت افراد دگرباش نباید دلیلی برای تحمل درد و مواجهه آنها با خطرات زندگی باشد

در ۲۰۱۸ منتشر گردیده است [arcadia](#) است که توسط جورنال دانشگاه [Migration and Gender for Iranian LGBT](#) این مقاله برگردانی از مقاله